

dog, at som Sagen foreligger, bør man nærmere overveje, om det gaar an at gaa den Mellemvej, der her er Tale om. Det er nemlig ikke altid sagt, at en Mellemvej er juste milieu; undertiden kommer man ved Mellemvejen til et Resultat, som er ringere end det, som man vilde have naaet, hvis man havde taget enten det ene eller det andet Yderpunkt.

Endelig er der i Folketinget vedtaget en Bestemmelse, som jeg fra den juridiske Side er overordentlig betænkelig ved, idet det er foreslaaet, at Straffeforfølgningen skal ligge i de paagældende Organisationers Hænder, ikke blot i de Tilfælde, hvor det hidtil har været saa, nemlig hvor der er Tale om Overtrædelser i Omsætningen, hvor det paagældende Retsbrud rammer en større og mere ubestemt Kreds, men ogsaa i Tilfælde, hvor den forurettede er en ganske bestemt Person. Det gælder Bestemmelsen om, at det skal være forbudt i Erhvervsøjemed at benytte et Navn, Firma, Forretningskendetegn eller lignende, som man ingen Ret har til, paa vildledende Maade. Det gælder om Udspredelse af urigtige Meddelelser, beregnede til at skade en anden. Det gælder — og det beder jeg særlig lagt Mærke til — det Forhold, at der gives Meddelelser til andre om Forretnings- og Driftshemmeligheder, saaledes at man derved krænker et kontraktligt Tillidsforhold. Her er det saa særdeles klart, at den, der er den krænkede, er den paagældende, hvis Driftshemmeligheder meddeles, og ikke andre. Det gælder fremdeles om Salg af Varer under den paatrykte Pris uden Billigelse af den, som har fabrikeret Varen. I alle disse Tilfælde henlægger Folketinget Tiltalen til Organisationen, og det er ikke ganske korrekt, i alt Fald ikke i juridisk Henseende, naar den højtærede Minister sagde, at den virkelig forurettede kun kan paatale, hvis han faar Organisationens Støtte. Det er ikke saaledes, at den virkelig forurettede kan begære Paatale med Samtykke af Organisationen. Nej, den virkelig forurettede er sat helt ud af Spillet, saaledes at Paatalen alene ligger i Organisationens Haand. Hvis Organisationen altsaa stiller sig modvilligt, vil de paagældende private forurettede ikke kunne faa Straffeforfølgning i Gang; men paa den anden Side vil Organisationen kunne paatale paa egen Haand, selv om den virkelig forurettede ikke ønsker at træde op; selv om han mener, at den Overtrædelse, som foreligger, netop er en saadan Bagatel, at der ikke var nogen Anledning til at paatale, kan en Organisation, der ledes af ivrige

Folk, som gerne vil optræde, alligevel faa rejst en Straffeforfølgning. Jeg tror, at det er urigtigt, og det er i højeste Grad betænkeligt, at man vil lægge Straffeforfølgningen ikke i den virkelig forurettedes Haand, men i en Organisations Haand. Det eneste, som anføres herfor, er det, at man ved at overlade den forurettede private Paataleretten vilde risikere temerære Søgmaal. Jeg er nu slet ikke saa vis paa, at der vil komme flere Søgmaal paa den Maade; min Erfaring gaar da i alt Fald i den Retning, at Foreninger og Foreningsbestyrelser ofte er meget ivrige til at optræde. Men dernæst er Forholdet jo det, at det, der her er Tale om, er slet ikke noget særligt for denne Lov; det kender man paa mange andre Steder i vor Lovgivning, at Lovovertrædelser kun paatales efter Begæring af den forurettede. Man har ikke paa andre Omraader ment at maatte modificere denne Regel, fordi den giver Anledning til temerære Søgmaal, og skulde der komme saadanne Søgmaal, er det ganske andre Midler, man har. Man kan naturligvis afvise de paagældende Sager, saa at den paagældende kommer til at staa til Skamme, og hvis det gaar alt for galt, hvis det er noget, som er aabenbart urigtigt, har man Bestemmelserne om falsk Angivelse. Det er en Garanti, som er tilstrækkelig i alle andre Retninger, og det maa ogsaa være tilstrækkeligt her. Men jeg vil dernæst gerne fremhæve, at jeg tror, hele denne Frygt for, at man skulde faa de temerære Søgmaal frem, efter min Mening hviler paa en Misforstaaelse. Det er nemlig ikke saaledes, at den betingede offentlige Paatale betyder, at den forurettede private kan tvinge det offentlige til at træde op, ingenlunde! de Betingelser, som ellers kræves for at bringe en Retsforfølgning i Gang, gælder ogsaa her. Hvis det, der begæres paatalt, er et Forhold, som aabenbart ikke indeholder nogen Lovovertrædelse, vilde det ikke blive paatalt, hvis Paatalen alene laa i de offentlige Myndigheders Hænder, men saa skal det sandelig heller ikke paatales, fordi den paagældende Lovovertrædelse er betinget offentlig Paatale undergivet. Det, der her er Tale om, er slet ikke en Skærpelse, men en Svækkelse af Paatale-reglerne, Forholdet er det, at de almindelige Betingelser for Paatale maa kræves, og saa skal der yderligere kræves en Begæring fra den forurettede private, det vil sige netop dette, at naar man i den gældende Lov og i det Lovforslag, som blev vedtaget her i Tinget, har bestemt, at hvis en Lovovertrædelse kun